

6218 1-11-15 3115
 62212

92224

No. 371 Recd.

Huzur Deputy Collee
 Surat

18 8
 1925 1925
 શ્રી દેશી નાટક સમાજ [બાંચ]

ગાજ તિલક.

નાનાં જોયનાં તથા હું સાર.

Reg No. 154.

છાત્રી પ્રસિદ્ધ રના
 ગ્રાહીલાલ એમ. ઝવેરી.
 લાલ સુકામ-નર્મલ જીએટરના મુરત.

પ્રવારક,
 નારકસ સુનીલાલ શ્રીમાનનામ અમૃત
 આવતિ ૩ ૭ પ્રા ૨૦૦૦

કિમત રૂ. ૦-૪-૦

૬૧૧૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સમિતીવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

આ નાટક સને ૧૮૬૭ના રપમા એકટ લથા ઇંગ્લીશ કોપીરાઈટ
એકટ રાને ૧૯૧૧ મુજબ પ્રસિદ્ધ કર્તાએ રજીસ્ટર કરાવ્યું
છે માટે કોઈએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું વેચાવવું
તથા ભજવવું ભજવાવવું નહીં.

૧૨૨

માલેકનાં સ્ટેમ્પ શીવાયની ચોપડી ખરીદવી નહિ

સુરત

સુરત શુરાનપુરી ભાગળ પગથીઆ ચેરીના નાકે
આવેલા “ ધી લક્ષ્મી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસના ”
માલિક:—હીરાલાલ ચંદુલાલે છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૨૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧ જાનિ ૫૩

વિષય ૬-૨૦૪

પ્રયોજકના જે બોલ

પ્રિય પ્રેક્ષક, જે કથાને આધારે રા'માંડલી લખાયો છે, તેજ દત્તિદાસ પર રા'માંડલી લખાતાં પહેલાં આ “ રાજ નિલક ” નાટક લખાયો હતો એ વાત રા'માંડલીકના લેખકો, માલેક તેમજ શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજના માણ ડાયરેક્ટર મદારા પરમ સ્નેહી બાપુ મુળચંદ વલ્લભ નાયક (મામા) સારી રીતે જાણે છે. તકરમચીનો દોષ ન આવે તે માટે આટલો પ્રમાણિક ખુલાસો કરવાની કરજ પડી છે.

આ નાટકને નવા સીન સીનેરીથી શોભાવવા શ્રી રેશી નાટક સમાજના માનિક શેઠ અંદુલાલ દલસુખરામ ઝવેરીએ જે ભારે ખર્ચ કર્યો છે તે માટે તેમનો તેમજ મજદૂર કંપનીના આદેશ મેનેજર રા. રા. પુરોષોત્તમ હાસરભાઈ અમીન તેમજ ડાયરેક્ટર નાયક બલજી મોતીરામે આ નાટકને દેહી મુદતમાં કુશળતાથી નિર્દેશ કરવામાં જે તનતોડ પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે તે માટે અંતઃકરણ પૂર્વક તેમનો આભાર માનું છું. અને નાયક લાલજી જાપજીએ બીન સ્વાર્થ મને યોગ્ય સુચના અને સલાહ આપી છે તે માટે તેમનો પણ આ તકે આભાર માનું છું.

ચારણ જાત શરવીર તેમજ રાજ્યમક્ત છે એ દત્તિદાસ પ્રસિધ્ધ વાત છે. દેવી નાગલ અને તેમના સંતાન (આ નાટકના નાયક) પ્રજાવત્સલ હોવાથી તેમની સત્તા રાજસત્તાથી પણ પ્રબળ હતી એ પણ દત્તિદાસ પ્રસિધ્ધ વાત છે એ દૃષ્ટિબિંદુ પર બક્ષ રાખી આ નાટક લખાયો છે અને ત્હેને રંગભૂમીને અનુકૂળ કરતાં પણ દત્તિદાસ અવિરૂદ્ધ રહે તે માટે બનતી સંજ્ઞા રાખી છે નો પણ ગુણ દોષ હોય તે હંસમત્તિ રાખી ક્ષીર ન્યાયે ગ્રહણ કરવાની સુચ પ્રેક્ષકને પ્રાર્થના છે.

સુરત પ્રિન્સેસ થીએટર લી. પ્રજાપ્રેમનો અભિલાષી, - પ્રયોજક

રાજ તિલક નાટકના પાત્રોના નામ. ત્યાં રૂચક પાત્રો.
 ઐક્યતા દેવી..... વિધને આરામ આપનાર મહાશક્તિ.
 પ્રભુભાવ ..... મનુષ્યોને દેવ બનાવનાર સદ્ભાવ.
 કામ કોથ લોભ મદ મોહ— — મનુષ્યોને રાક્ષસ બનાવનાર દુર્ભાવો
 દ્વિતિસ્તા ..... ચિરનારના શુભેચ્છક મંગળ સત્ત્વો.
 પુ.વર્ગ-સુરમોહન (નાગાજ્ઞ)દેવી નાગલનો પ્રજાવત્સલ સંતાન.
 માંડલીક ..... જૂનાગઢનો છેલ્લો રજપુત રાજા.
 શાહઆલમ....(પ્રભુનો પ્રેમ વરસો) પવિત્ર સાંઈ-સુવતાનના પાલી
 મહાસુદશાહ..... ગુજરાતનો ભલો સુલતાન (બેગડો)
 ખલીલ ..... સુવતાનનો શાહબંદો.
 દિલાવર ..... સુવતાનનો સેનાપતિ.
 કેસારસિંહ ..... માંડલીકનો પિત્રાઈ કાંકો
 નરસિંહરામ.....શ્રી બાલમુકુન્દજીના પરમગણ્ય(નરસિંહ રંગેન
 દિવારામ ..... રાજચારણ મંજરીનો પતિ.
 મોર ..... શ્રીમંત ચારણ મંજરીનો પિતા
 ઉસ્તાદ..... મલ્લ ચારણ મંજરીનો ઉમેદગાર.
 વિનાયક ..... જૂનાગઢનો દંડનાયક.
 ભમણશાહ..... જૂનાગઢનો નગરશેઠ.
 ધિરાજી ..... મેઘ લોભનો નાયક.
 સ્ત્રી વર્ગ.—દેવી નાગલ... .. સુરમોહનની માતા.
 દેવી મીનલ... .. સુરમોહનની ધર્મપત્નિ.
 રાણી ... માંડલીકની રાણી.
 રાજમાતા ... માંડલીકની માતા.
 મંજરી ... મોરની પુત્રી-દિવારામની પત્નિ.
 બંશરી પ્રતિમા ... મીનલની બાળસહચરી
 દિલબાન ... બાસુસ નાયકો.
 બાનડી ... હાગ બેગણ માંડલીકની મદદગાર.
 મોહિની ... ચિમળશાહની ધર્મપત્નિ.
 એ સિવાય સનિકો, સલાજનો. દારૂડીઆઓ, પ્રજાજન, ખવાસ ઈ.

રાજ તિલક નાટકનો ટુંકસાર.

અંક પહેલો.

પ્ર. ૧ લો—સોરઠના સિંહદ્ર ર આગળ દેવી એક્યતા ગિનારનાં મંગલ સત્વો સાથે પ્રભુનું મંગલ સ્તવન તેમજ પાવન નિર્ધનાં યજ્ઞમાન કરે છે. તે પછી કામ ક્રોધાદિ પ્રસિધ્ધ પાંચ હોય દેવદુર્ગા (જાંનાગઢ) ની પ્રજા પર પોતાની મેહબાજી ફેલાવવાના ઉદ્દેશથી આવે છે દેવી એક્યતા તેને અટકાવે છે. અને તેમના પર ધિક્કાર વગસાવે છે તેથી પાંચે મજા તેને ધાયલ કરે છે. એટલે પ્રભુભાવ પ્રકટ થાય છે અને એક્યતાને બચાવે છે, અને આવાસન આપે છે એ તકની લાલ લછ પાંચે હોય છુપી રીતે જીર્ણદુર્ગમાં જાય છે અને પોતાનું આવાહન કરતા રાજા અને અમલદારોને પેતાનાં વાહન બનાવે છે, તેમના જવાથી દેશના ઉધ્ધારનું ચિંતન કરતો પ્રભુભાવ આ પાવન ધામનો સમુલ નાશ ન થાય તે માટે દેવી એક્યતાને સૂક્ષ્મ શર્ફરે દેવી ન ગણતી પુત્રવધુ દેવી મીનલ પાસે રહેવા ફરમાવે છે; અને પોતે સુસતાન મહામુદ્રજાહના વાલી શાહઆલમ સાંધ પાસે જાય છે.

પ્ર. ૨ જો—પતિ ચીનનમાં નિમગ્ન દેવી મીનલ અને તેની બાળસહસરીઓને કામ પ્રકટ થઇ પુણ્યભાણુ મારે છે પણ મીનલ પર એ ભાણુ નિષ્ફળ જાય છે. બાળમહયરીઓનો વિનોદ ચાલે

છે એટલામાં મીનલનો પતિ સુરમોહન (નાગાર્જુન) જુનાગઢ ગયો હતો ત્યાંથી આવી પહોંચે છે. વિશુધ્ધ દંપતિનો વિતેષ મીનન જેવી પવિત્ર સ્ત્રીનો સ્વામી અને સાધ્વી માતાનો સંતા હોવાથી સુરમોહન પોતાને સંપુર્ણ સુખી માને છે એટલામાં સાંઘ શાહ આલમ (બ્રહ્મનો પ્રેમ વગસો) આવી ચઢે છે અને 'સુખ હંમેશ રહેતું નથી, તેમજ ખરું સુખ જુદી વસ્તુ છે' તે જોવું હોય તો માયા અને મોહાંધિ રાજાની સેવાનો ત્યાગ કરવા સચવા કરે છે. સુરમોહન તેમ કરવા ના કહે છે તેથી ફટલીએક આગાહી કરીને જાય છે. સુરમોહને વિસ્મય પામે છે એટલામાં સુજાતાનન રોકવા યુધ્ધભૂમીપર ઢિપડી જવા રાણીનો આજ્ઞાપત્ર લઈ જાસુસ દિલારામ આવે છે તેથી સુરમોહન વીરાત્મનો સાથે વીરાંગનાઓની આશિષ સાથે રણભૂમી તરફ કુચ કરી જાય છે. જતાં જતાં મંજરી અને દિલારામની મીઠામીટ મળે છે.

૩. ૩ જો—પોતાની દીકરી મંજરીને પરણાવવાની ચિંતા કરતા મોર ચારણને ચારણ રવીઓ ઉર્ફે ઉર્તાદ મળે છે. મોર ઉર્તાદને પુત્રી આપવા લલચાય છે. ઉર્તાદ પહેરામણી માંગે છે. તેથી તે નક્કી કરવા મોર તેને ઘરમાં તેડી જાય છે. એટલામાં મંજરી અને તેને શેઠનો દિલારામ આવે છે. અને મંજરીના મનોરાજ્યનો ભેદ પામી પ્રસન્ન થાય છે અને તેના હાસ્યવિનાદ સાંભળી ઉર્તાદ ઘરમાંથી બહાર આવે છે. અને દિલારામ પર ક્રોધે બરાય છે. દંડ યુદ્ધમાં ન હાવતાં ઉર્તાદ પોતાની મદદે મોરને બોલાવે છે. મોર દિલારામને ઝાળખતાં ઉર્તાદને થાપ આપી બહાર લઈ જાય છે તેથી દિલારામ ને મંજરી ખુશ થાય છે.

પ્ર. ૪ થે:—માંડલીન કબજામાં પડેલી નગરશેઠ વિમળ-
શાહની ધર્પણિ મોહનીને વિમળશાહનો મોકલેલો સદેશ હત
કહે છે. પણ મોહનદા માંડલીને આવતો જોઈ નહાસી ગય છે.
માંડલીક મોહિનીને મનાવ છે. જોટલમાં માંડલીકને પકડવા નીક-
ળેલો સલતનનો સેનાપતિ આવે છે. અને વચ્ચે ઝપઝપી થતાં
વીર નાયક સુરમોહન રાજાની મદદે આવે છે અને તેને મુક્ત કરાવી
ગઢ તરફ વિદાય કરે છે પાછા હોવા સેનાપતિની મદદે સલ્લાવાન
આવી પહેચતા પછું યુધ્ધ થાય છે યુધ્ધમાં પરરાજ્ય પામતાં
સુરમોહન આપઘાત કરતા ચાલ્યો છે પણ સલતાન તેમ કરતા
આટકાવી શામ દામથી મેળવી લવા પ્રાર્થના કરે છે અને તેમાં
નિષ્ફળ જતાં સુરમોહનને તોપથી ઊરાડી દેવા માંડ્યું કરે છે.
તોપ ગોળાને છાતી પર ઝીલવા તરપર થયેલો સુરમોહન પોતાને
આનું કંગાલ મોત આપતું હોવાથી સંપુર્ણ સુખી માનવાની
પોતાની જીલ સમજે છે. અને અંત સમયે શહઆલમ! એ ઉદ્ગારો
કહાડે છે તેથી શહઆલમ પ્રાંટ થાય છે અને અને વીરાતમાઓ
તેમની ઇચ્છાને માન આપી પરસ્પર બેઠે છે.

ટુકડો.

પ્ર. ૫ મો:—મંજરી અને દિલાગમનો પ્રેમવિનોદ, ઉસ્તાદને
મકંટ બનાવી નમાવવાની જાણ, ઉસ્તાદનું આવવું, અને મંજરીના
પ્રેમ માટે મકંટ બની નાયવું, અંતે ફળેત થતાં કોષી બરાબરને બંધું.

પ્ર. ૬ ઠો:—ગઢ તરફ નહાસતાં તૃપાતુર માંડલીક મીનલના
હિમેશ્વાનમાં મુર્છિત થાય છે. મીનલ પોતાનો અમદાવાદ સમજી
સુષુપ્ત કરે છે. મુર્છા વળતાં પરસ્પર પિજાન થાય છે. રાજા

દેવી મીનક્ષના સૌદ્યેથી અંજન મોહન થાય છે અને પ્રેમ યાચના કરે છે. મીનલ રાજને પોતાનો ધર્મ સંભારવા કહે છે. એટલામાં મંજરી સુરમોહન આવ્યાનો સંદેશો લઈ આવે છે. તેથી રાજને પડતો મુકી મીનલ પતિને મળવા જાય છે. સુરમોહન આવ્યાના ખબર સાંભળી રાજ ચિંતાતુર થાય છે અને વિચારનાં પડે છે. શાહઆલમના સુચવવાથી દેવી મીનક્ષના હાથે રાજ તિલક કરાવવાની કૌશીશમાં યોગીના વેશમાં ફરતો સુલતાન વિમળશાહ સાથે સુરમોહનની જગીર જોવા આવે છે. પશુ માંડવીને જોઈ પાછો જાય છે બીજી તંદ્રી સુરમોહન સુલેહ માટે જુનાગઢ જતાં મીનલને મળવા આવે છે અને પોતાને ત્યાં રાજને જોઈ વિસ્મય પામે છે. રાજ સુરમોહનને જોઈ ક્રોધપશુ થઈને પ્રત્યેક શત્રુ સાથે સુલેહ કરવાનો સમજાવી અત્રેથીજ વિદાય કરે છે અને સુલેહની ખુશાલીમાં સાત દીન ઉત્સાહમાં ગુજરવાનું ફરમાન કહાડે છે,

પ્ર. ૭ એ — રાજરાજેશ્વરના મંદીરમાં સુલેહનો ઉત્સવ, મનીષોને દાન, રાજયોગીના વેશમાં સુલતાનનું આવવું. દાન લેવા ધિનતી કરતાં મીનલને હાથે તિલકની માંગણી. એટલામાં ઉત્સવ નિમિત્તે રાજનું આવવું તેના ચમત્કાર અર્થે મીનલનું નાગદેવીના ફરમાવવાથી તિલક કરવા જવું. રાજનું વારંવાર પાછા ફરવાથી મિનલ રાજ-તિલક સુલતાનને કરે છે તેથી રાજ ક્રોધે જણાય છે અને સર્વને વિખેરી મીનલની માંગણી કરે છે. નાગદેવીને તુચ્છકારે છે અને નિરંકુશ થઈ મીનલનું હરણ કરવાની કૌશીશ કરે છે. અને પ્રભુભાવ પ્રકટ થઈ રાજનું સર્વ બળ હારી નિષ્ફળ કરે છે. બીર હનુમાનની આંખમાંથી તેજ અંબાર ફુટે છે રાજ ગભરાય છે અને મીનલ ખુશ થાય છે. રૂબરૂ.

અંક ૨ જો.

પ્ર. ૧ જો.—નિષ્કળ જવાથી રાજાએ પોતાની મદદમાર જા-
નકી નામની ડગ જોગજી મીનલને સપડાવવા મોકલી હતી તે સુર-
મોહનના નામે મીનલને પોતાના અખાડામાં ભોળવી લાવી ફસાવે છે
અને તેથી ખુશ થઈ પોતાની માયા જળતો ભોમ ચંદલા અખરદાર
નાં સંતાનો સાથ દારૂનો દોર ચાલુ રાખે છે મીનલ આ સર્વને આ-
ત્મજાન આપી સુધારે છે. અને તેઓ જતાં આ જળમથથી છુટવા
કાંચીશ કરે છે એજ અખાડામાં શુભ વેશ રહેલા સુલતાન તેને
દરબારમાં શું અને છે તે બાતમી લાવવા મોકલે છે અને પોતે
જીવણી તરફ જવા નીકળતાં સુરમોહન મળે છે તેને સુમેહ માટે
દરબારમાં મોકલે છે

પ્ર. ૨ જો.—માંડચીક અને હાજી હા કરનાર દરબારીઓને દીલ
જાત રગરગમાં મરત બનાવે છે. દિલારામ રાજાના કાકા કેસરીસિંહ
ને લેડી લાવી આ સંધળુ બતાવે છે તેથી તે જીરફગાય છે ગુણ
મહાજનશૈઠ વચમાં પડીને બનેને શાંત કરે છે. અહીં સુલતાનનો
સુબેહનો સંદેશ લઈ સુરમોહન આવે છે. રાજા તેના પર ક્રોધનો આરોપ
મુકે છે અને દેહાત હંડ માટે સર્વ સામંતોની અનુમતિ માગે છે,
કેસરીસિંહ તપસ વિના તેમ કરવા ના પાડે છે તેથી રાજા
કેસરીસિંહને ક્રોધ કરવા હુકમ કરે છે તેથી રાણીને સુરમોહન તેમજ
કેસરીસિંહના બચાવ અર્થે પડકો છોડીને આવવાની દરજ પડે છે.
અને તેથી રાજા ધણો ખીજવાય છે અને રાણીપર નીચ આજ
ચલાવે છે. વીર રાણી તે સાંભળી ન મળરાલ

રાજના કુટુંબમાં જન્મીને જન્મીને સુકે છે તે સાંભળી દાદારામ મીનલને
ખચાવવા દોડે છે. તેમજ સર્વ દરબારીઓ દરબારનો ત્યાગ
કરે છે. દિવારામ મીનલને છોડાવી જાનકીને પકડીને દરબારમાં
લાવે છે. રાજ ઝંખે પડે છે અને સુરમોહનને મારવા જાય છે.
પણ રાણી અને કેસરીસિંહ અડગ ઉભા હોવાથી તેમ થઈ શકે
નથી એટલામાં દીવારામના મંદેતથી પ્રજાવર્ગ ધસી આવી રાજને
પોતાની ધારણમાં નિષ્ફળ કરે છે.

૨૭૯૦.

૩. ૩ જો—રાજની આવી અવસ્થા જોઈ રાણી અને
મીનલના સમજાવવા છતાં સુરમોહન આવા અવધર્મી રાજના
દુશ્મીઆર છોડી ચલ્યો જાય છે. તેથી રાણી અને મીનલ દુઃખી
થાય છે અને પુરવતો સ્વાંગ લઈ રાજમહેલ છોડી જવાનો નીશ્ચય
કરે છે. એટલામાં મીનલને પકડવાના કુષ્ટ હેતુથી રાણીને મનાવવાને
રાજ આવી પહેચે છે બીજી તરફ મીનલને પુરવતેશમાં
આવતી જોઈ તેને પકડીને રમણ મહેલમાં લાવવા વિનાયકને હુકમ
કરી જાય છે. રાણી તલવાર ફેરવતી આવી જાય છે પણ જુમ રાજ
સાંભળી મદદે આવતો કેસરીસિંહ પકડાય છે. વિનાયકને
દાસીઓ આવી ગમરાવે છે. એ તકનો લાભ લઈ મીનલ આવી
જાય છે અને વિનાયકના ખેલાલ થાય છે.

૪. ૪ થો—પોતાની જામીનપદ રાજલાગો પડવાથી સ્વતંત્ર
પણ રાજભક્ત મેર લોકો વિનાયકપર ખીજવાયા છે તેને પનાવટને
નિમિત્તે ખેલાલી જાનકી; વિનાયકને ખદલે સુરમોહન તથા
મીનલને તેને હથે ફસાવે છે અને રીયાવવા સહમતિને છે અને
પોતે આ ખચર રાજને આપવા જાય છે.

મ. ૫ મો મંજરી આ બંસને વિનોદ એટલમાં
 દિસારામ ખાદીના કપડાં લઈ આવે છે તેથી મંજરી રીસ થ છે
 અને પાટણની પટરણી બનાવવાના માતાના અભિપ્રાયો પ્રગટ કરે
 છે. પણ એવડ પેતાના પતિનું ફરમા ને માન આપી ખાદીના
 વસ્ત્રો પારખી કરે છે. એટલામાં ઉસ્તાદ આવે છે તેને બચડી
 ખાદી મોરલી પ્રતાપ કરી સમર્પિત લેવા સમર્પણ છે અર્થમાં આશર
 તે બચુ કરે છે.

મ. ૬ હો મેરે લોહો ફરમાવને વિના ક રામજી શૂણ
 અને ફળગી રીયાવે છે પણ માનવ આજીજી પીગલે છે.
 પાકને જોવાર અપૂર્ણ સુખી મ નાર દર્પન શહાસાલમને
 સભાર છે. શહાસાલમ પ્રગટ થઈ તેમની આ અવધા જોઈ
 ફળગી થય છે એટલામાં મેર લોક પાતાનું જાવ છે. શાહઆલમ
 પોતાની ખાસતી બંધા દર્શાવ છે. સુરમેદા ખાસતું તબીબી
 ચરણુકા ખરે છે. તેથી છુટા થય છે અને મેર નયક વિરાજન
 દેલી નમત રાત્રે આપે જે ને અમકાર ખલાવે છે. સુમોદન
 વિનય પામ છે. એટલામાં વિરાજી માલી હરમોદનના લગા
 માન છે સુરમેદા તમના મરામત પદા લેવ સાંગે છે.
 એટલામાં રામજી લા આ કી આવે છે અને બીજાને ૧૬
 હરવા ચાહે છે પણ અમરજીકે ફરી જતા રમ્યા કપો ૫૬
 છે. માનવ તેની પાસે મેર લાગવા પટાર મોડીર કરાવી લે છે.

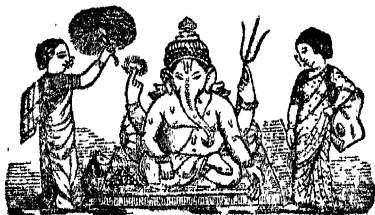
ફળગી

મ ૭ મો—ઉતાઃ બહુવારીના કપડો મેરને મળે છે
 અ તતો થા જુને છે લાગા મેર લોગામ છે નિરવામાં

મંજરી ઉસ્તાદની નવી જુની બાયડીને તેડી લાવી ઉસ્તાદની ફરજેતી કરે છે.

પ્ર ૮ મો—ખાદી નગરમાં સુરમોહન અને મીનલ ગરીબીમાં દિવસ ગુળરે છે. ત્યાં વિનાયક આવી ઠેકડી કરે છે. મીનલ તેમના પર ધિક્કાર વરસાવે છે વિનાયક જાંખો પડી આ અપમાનનો બદલો કેશરીસિંહ વજેરે પર લેવાનું જણાવી જાય છે. સુરમોહન આથી દુઃખ પામે છે. અને આપઘાત કરવાનો વિચર કરે છે. મીનલ તહેને શાંતવન આપી દેશ ભક્તિ કરવા શસ્ત્ર ધારણ કરવા સહમજીવે છે છતાં દુશ્મનની રહામે અને અધર્મી રાજાને પક્ષે શસ્ત્ર ધારણ કરવાનું સાંભળતા સુરમોહન કોષે બરાહ મીનલને જુમીપર પછાડે છે તેથી દેવીનો શ્રાપ પામે છે, મીનલની પ્રાર્થનાથી ઉદ્ધરનો માર્ગ દર્શાવી દેવી અંતરધ્યાન થાય છે. અહીં સુરમોહનને શાધતો સુવ્રતાન આવે છે. અને પોતાની કુળ્યાની આપવા તૈયાર થાય છે. ત્યાં દેવી પ્રકટ થઈ સુરમોહનને સચેતન કરે છે. અને બંને પ્રેમભાવથી મળે છે.

ટૂંકડો.

પ્ર. ૧ જો.—એકમા કુશરીસિંહ વિગેરે કુદીઓપર વિનાયક ત્રાસ વર્તાવે છે. પ્રજાજન સાથે ભક્ત નરસિંહરામ આવી વિનાયકને ધિક્કારે છે. પ્રજાનું તોફાન જોઇ વિનાયક કોધમાં આવે છે. વિનાયક ગોળીબહારના હુકમ આપે છે તેથી દશકરાચલી પ્રજાને ભોગ થઇ પડે છે અહીં સુરમોહન તેમજ મીનલ આવી પ્રજાને શાંત કરે છે પણ રાજા આવી તેને પણ બેડી નાખે છે અને સર્વ પર ત્રાસ વરસાવે છે. નિર્દોષ પર થતાં બુદ્ધિ જોઇ સુરમોહન કંપે છે અને પોતાના સર્વસ્વનો ભોગ આપી સર્વને શુકત કરાવી. પોતે શસ્ત્ર ધારણ કરી દેશ માટે લડવા રણભૂમી તરફ દૂત કરીજાય છે

પ્ર. ૨ જો.—પોતાની નિરંકુશતાથી થતા હાહાકાર જોઇ રાજા સંયમી થવા નિશ્ચય કરે છે એટલામાં મીનલ આવે છે. અને ધર્મમર્યાદા ન ઉલ્લંઘવા સમજાવે છે. પણ ક્રોધપણ રીતે રાજા સહમજતો ન હોવાથી પોતાની લાજ પરમાત્માને સોંપે છે. સ્વચ્છંદ રાજા પોતાની વાસનાનો ભોગ થવા દેવી મીનલનો પક્ષવ પકડે છે. ત્યાં જોજ વખતે મુક્તતાન મહેલનો કબજો લે છે અને દિલ્લવર રાજાને કેદ કરે છે. તેથી સુરમોહન રાજાની મદદે આવે છે. પણ કુશરીસિંહ આવી બંનેને લક્ષ્માં આટલાની મુચ્છેલ કરે છે.

રૂપરેખા

૩. ૩ જો—નવી જુનીથી મહાગાથા ઉસ્તાદ મંજરીને મતારતા મંજરીનો તમાચો ખાય છે તેથી જો વેરનો બદલો મોર પર લેવા ચઢાય છે, મોર પોતાની નજીને શોધતો આવે છે અને પ્યાર કરવા જતાં ઘૂંચટ ખુલે છે અને મશુકને બદલે ઉસ્તાદને જોઈ દરકરાય છે. ઉસ્તાદ મંજરીને પરજીવવાનું કહે છે. મોર મંજાર કરે છે તેથી મોરને બાધે છે મંજરી તે જોઈ મમરાય છે અને દીકારાને સીપાઈ સાથે બોલાવી લાવે છે મોરની મળતી દાખી કમુલ કરાવતાં મંજરી ઉસ્તાદને અટકાવે છે. ઉસ્તાદ તેને ઉઠાવી પોખાર ગણવા ચઢાય છે પણ પોલીસના હાથમાં સપડાય છે તેથી પરત્રાય છે મોર તેને છોડાવે છે અને મંજરી દિલારામનો હસ્તમિલાય કરી આપી ખુશ થાય છે.

૩. ૪ થો—મીનલ ચિતા સ્થાન અર્થે સમશાનમાં આવે છે. સર્વ તેમના આશીશ પામી પાવન થાય છે. સુલતાન મીનલને સતિ થતી જાણી ગમગીન થાય છે. અને કેસરીસિંહની સલાહ પુછે છે. કેસરીસિંહ સોરઠપર બેઠલાવ ભૂલી ધર્મ રાજ્ય કરવાનો ઉપદેશ કરે છે સુલતાન અને રાજા સતિને નમે છે. રાજા પોતાના ઉદારનો ઉપયોગ પુછે છે. તેને મીનલ શાહખાલમનું શરણુ ધરવાની સૂચના કરે છે. અને ચિતામાં પડે છે. સુલતાન ગમગીન થઈ શાહખાલમનું સમરણુ કરે છે. તેથી પ્રકટ થઈ પરસ્તાનમાં મીનલ પ્રજાભાવ તથા દેવી નાગલનું દિવ્ય સર્વને બતાવી સર્વ પર આશીશ વરસાવે છે દેવીના મીનલના ન્ય ન્યકાર સાથે પ્રેમ પડે છે.

॥ समय पर धिमेदि ॥

राज तिलक

नाटकना गायने.

अंक १ क्षो.

अक्यता देवी अने क्षिस्ता—

विद्ध मंत्र आँमकार, शुद्ध पुद्ध हातार,
सूत्रधार स्वयम्भु ! येतनने अमकार.—सिद्ध०
वह्न हृदयरंजन ! प्रेमतरंग ! निरंजन,
मंगलकरो मंगलकर, संतन त्रिभुवन मंडन,
अंतर पावन शंकर ! अभूत आनंद सार—सिद्ध०
क्षिस्ता—

१

पुण्यशास्त्रीनी प्रसवभूमी आ सौरठ स्वर्ग सभान,
सुशोभित सौरठ स्वर्ग सभान.
सहवर्तनभी सोहोता जनहित अितमा अितन्ता,
सुर तइ जेवा संतनीआ यौह रत्न सभान,
सुशोभित सौरठ स्वर्ग सभान.

સંગીત ઉર સ્નેહગીનતા અમૃત સાવિત્રી સીતાના.
 સુર ગંગ સમ નિર્મલ અંગના કચ્છી કુલ કલ્યાણ.
 મુશોભિત સોરઠ સ્વર્ગ સમાન.

સખીઓ—

૨

વાયા બહાણું વસંતના આજ,
 મુધારો મોંઘા જીવન મનમોહનજી.
 અમે આશા ભર્યા શિરતાજ,
 પધારી ધન્ય કરો મનમોહનજી.

અંતરમાં આજે ઉગ્યા રાજસ રસ ચમકાર,
 અંગ માદન સંચાર શું મન્મથ યુગ અવતાર !
 થનગન થનગન ત્રિભુવન નાચે,
 તનમન નાચે જનમન રાચે.—થનગન૦
 કલિઝોને અલિ યુમતા કરતા અમૃતપાન,
 પ્રિતમ ક્યારે પૂરશે, આ અણમુલા અરમાન !
 કેમ સહિયે રે કેમ સહિયે કુલ, શરીરે વિષખાણ જીવાડો,
 ક્યાં જઈયેરે ક્યાં જઈયે, પરવશ અમૃત પ્રાણ પધારી.
 ધન્ય કરો મનમોહનજી—વાયા૦

સખીઓ—

૩

લાલ લાલ ગાલે રસિલા રંગ રાજે !
 હરિ અગ અંગ આજે ઉલ્લાસમાં વિરાજે !

બોલ બોલ બાલે ! તું શાને આમ લાજે ?
મધુર ઘેન આંખડીમાં ખેનડી શા કાજે ?

....

....

....

સ્મિતને બોવારે બહાલમને વધાવજે,
સ્નેહને સિંહાસને પ્રિતમને પધરાવજે;
આંખની મીઠાશથી મોહનને લોભાવજે,
પ્રાણના સુવાસ પછી દેવને ધરાવજે.
પછી ?

સ્નેહની શૈથ્યામાં સલુણા સંગ જાજે !
તહારા અધરના અમૃત આમ પ્રિતમને પાજે !—લાલ૦

નઅ મહિલાઓ— }
મીનલ-સુરમોહન— } ૪

દેવવંશના અંશ તહમે છો, દેવવંશના અંશ,
ચતુર ખંડને ચક્રિત કર્યા તે ધર્મવંશના અંશ—તહમે છો
વિમલ રૂધિર વહે તમ હૃદયે વિલમ તમારા વંશ;
વિમલ યશશાલી પૂર્વજના કિલકિલતા કલહ—તહમે છો
સત્યશિલ છે શાસ્ત્ર તમાર, શૌર્ય વિર્યના સંગ,
ધન્ય પ્રસંગ અણુમુલા આજે, ધુમી ઝુમો રણજંગ—તહમે છો
પાવલીયા પાછા ન ધરશો, ધુર્તનો કરજો ધ્વંસ,
બહાલવિહારી બેલેરાવજાજે, લખ અમૃતયશ અંગ,—તહમે છો

મંજરી—

જોયનીઆ રે જોયનીઆ ! રસઝુલે ઝુલે નવજોયનીઆ !

લોચનીઆં રે લોચનીઆં ! જગ જોઈ હુયે રસ લોચનીઆં !

ચાલ્ય છે દિલડાં, ગનખોલનનાં.

મોંઘા મુલા રસ ચુંબનીઆં ! રે ચુંબનીઆં !

જગ જોઈ ભૂલે રસ લોચનીઆં !

તાલાવેત્રી થાય સમું ન બાય હરે નાં એકરૂં રહેતય

અમૃતસર મન મઠનીઆ રે મઠનીઆ

જગ જોઈ હુયે રસ લોચનીઆં ! રે-જોયનીઆ રે

મંજરી—ફલારામ—

સાદાબા સેવીશું આપી સ્વચનીઆ

વિમલા ગોલી અન્નરીઆ !

રાખી હૃદયપર રીઝવું મન પાત્ર મહેમાન

અમૃતની પીરસી કોમળા મન લરી હર્મયું માન

નવલ આપી જોયનીઆ—સાદાબા.

શુભ શુક્રનામાં ગાંધી તું લોચ કંઠી લાગ

અપા હું કંઠ સમજું નહિ છે લેલ અંકરજો આમ

લેલ તો જાણે અલલાહનીઆ—સાદાબા.

મોહિની—માંડવીક

લૂટે નાં લાખેની લાર પાજની દરશે! ગમારમાં

આપું હૃદયનાં રાજા રાખી દેશે! ગમારમાં

પ્રેમથી બધાવશુ દિલના દરબારમાં

રહેણીમાં રહીએ રાજ—રાજવી

અમૃત વરસાવશુ પ્રેમ ગુલઝારમાં

તોડે ન પુર્વક પાજ—રાજવી

દિલારામ—મંજરી—ઉસ્તાદ.

ભભક બતાવી પ્યારી ગજળ કર્યો તહે સપડાવ્યો નટખટને

મોહિની ! મોહિની ! મોહિની ! વેચાવ્યા આ મરકટને—ભ૦

જે ઇશ્યમાં અંધા બની પરનારપર લલચાય છે.

નિશાંક તે નિર્લજ્જનો આ હાંલમાં સપડાય છે

પ્રથક ઝુક, હુકહુક, ખેટ ચાલ; હુકહુક !

સલામ કર સલામ છે સલામ છે સલામ છે !

અંદરનો લેદ લાઇ જોઈ લેજો આમ છે

મંજરી....મંજરી....મંજરી....ના બગાડ મ્હારા વટને—ભ૦

મંજરી—

૯

જોઈ જોઈને દિલદાર મ્હડતો પ્યારનો ખુમાર !

મ્હારા પ્યારમાં વિહાર કરજો કામના કુમાર !

તહારી આંખડલીના માર ! જાણે (વજલીના પ્રહાર !

પ્યારા હાસ્યના અંબાર ! ઝીણી વરસે બદુધાર !

મ્હારા પ્યારમાં વિહાર—

૨૨

મહારા જોખનીઆના સ્વાર ! મહારા હૈયા કેશ હાર
મહારા લોચનનીઆની જ્યોત ! નાનકડી નખરાળી નાર
અમૃત પ્રાણના શીકાર કરવા માર મારે માર—જોઇ.

મીનલ—

૧૦

સ્થલો યમ દંડ-ધરણ્ય સુતો હાથે સિંહ સોરઠનો
ઘડકે છાતી શ્રી હરિ રાખો લાજ
પ્રભુ ! ચિત નાહિ રહે ધીર—સુતો૦
ડુખતી તારો નાવડી આ જીવનની
ભય ભંજન તું ત્રાતા બલવીર—સુતો૦

મીનલ અને માંડલીક—

૧૧

આ જન્મ ધર્યો શા માટે જીવડા શોચ ઘડી સુખજી,
શોચ ઘડી સુખજી પુણ્યવંશીના આ સંતાન—આ જન્મ
ભવ્ય પુણ્યના બલથી પામ્યો દેવપત્નિમાં સ્થાન
તેજ પુણ્યના પંથ પરહરતાં પામીશ નર્ક દિન—આ જન્મ
દિવ્ય પ્રેમ છે મંત્ર અમારો જીવત પ્રેમ પ્રધાન,
તેજ પ્રેમના અમૃત સાટે દહશું દિલના દાન—આ જન્મ
સુરમોહન—

૧૨

ભારજીત જીવું ! પરવશ સોરઠ !—ભાર૦
દેવે છળી કર્યો દુરમનનો હાથ—ભાર૦

૨૩

શાંતિ નહિ રહે કાંતિ ન જોઈ જાય,

સંખલા પરની હાથ ! પરવશ પડ્યા જાવ,

આવા વિખવાદોથી દુઃખી હાથ ! સોરઠ !

ત્રાહિ ! ત્રાહિ ! જગતાત્ (૨) ભારભુત

નથ મહિલાઓ-મીનલ }

તથા માંડવીક— }

૧૩

આંગણીઆ આજ સુહાવો રાજ; વીરવંશી શિરતાજ,

કુમકુમીયે પજલે પધારો રાજ, વીરવંશી શિતાજ,

ભક્તિભાવ ભર થાળ ભર્યો મહેં, બહુમાન કુલપાન,

હર્ષજ્યોત ઝગમગતી હૈયે, ભાગ્યશાળી ભગવાન,

કુમકુમીયા તિલક સ્વીકારો રાજ, વીરવંશી શિરતાજ.

ભેદ નથી રાજ રૈયતમાં દેહ જુદા એક પ્રાણ !

અમે તમારા તહમે અમારા ત્યાં આ શા સન્માન !

કુલ અંજલી આ સ્વીકારો રાજ, વીરવંશી શિરતાજ,

કુમકુમીયાં તિલક સ્વીકારો રાજ, વીરવંશી શિરતાજ.

અવળા મુખ કરો ના રાજન લેજો મધુરી લ્હાણ.

અમૃતને વિખડાં ના માનો ચઢુકુલ અતુર સુખાણ.

અંતર ઉજવલીઆ રાખો રાજ, વીરવંશી શિરતાજ.

૨૪

અંક ૨ બીજો.

મીનલ—

૧૪

જન્મીને જીવજો નિતિપર આશા અમૃતધાર થશે
કરવું હાથે ભરવું હાથે પુણ્ય કરો ભવભાર થશે
જૂઠી માયાપર મરતાં જગની બાજીમાં હાર થશે
સજવી સમતાતજવી મમતા આસફલ આવતાર થશે
ધર્મ કર્મને પંથ જતાં અંતે રાજી કિરતાર થશે—જ૦

હિલબન—

૧૫

મોરે સૈયાં પે બલજૈયાં રે દેખો મય બાલકુંવારી
રસકી ભરી નહિ અંખીઆ મીલાવો
જીગરકે જખમ કરૈયારે—જીગરકે—
મર ચુકે હમ ઔર ન મારો
હમરી લાજ રખૈયારે—મોરે૦

મંજરી—

૧૬

હારી બ્રમરીઆ
હારી એ રસિયાથી થૈ હું બેબાર રે—રંભડી—હારી.
શાણી સખી અલિ છે રસબોગી આપ જઈ રસદાન
હારી હારી, હારી રસબસીયા
ઝુક ન જીગરપર મોહન થઈ મરતાન
ધડકે ધડકે સુજ છાતલડીયાં બુલી ગઈ તનમાન

૨૫

વિહવલ નવકર મધુરા મધુકર તું શુંજન થઈ શલતાન
હાં ધીરી ચતુરા જઈ રસિકને દે અમૃતના પાન-હારીં

જરી-દિલારામ

૧૭

બની મુંબઈની શેઠાણી હું મોટરમાં ફરું
તું ખેરે જો આ ખાદી તો હું કબુલ કરું
બનું પાટણની પટણાણી રે હું મોજ કરું-બનીં
ઘોડાગાડીઓ મંગાઉં બાડી બંગલા અપાઉં
પણ ખાદી તો ખેરાઉં તહને મંજરી
સાડી ફેશનેબલ લાવો મહરૂં મનડું મનાઓ
વળી ઓરોખેન મંગાવો આપી વરદી
ઉડે અધ્ધર સરસર રસરસ ફરસર રસરસ થાયરે હું

ત્હેમાં ફરું-બનીં

ખેરો હોંસે હોંસે ખાદી ખ્યારી એમાં છે આખાદી
મજો આખાદીને જાથ તહારી રશદી
પૂરો મહારા અબલાષ માનો મહારી ફરમાશ
મહારૂં દિલડું બનાવી દીધું દરદી
હે-યાં-માં-તો ચરસર રસરસ અરસર રસરસ થાયરે હું
કેમ કરું-બનીં

રમોહન—

૧૮

મન મોક્ષની આશ ન રાખીશ તું

૨૬

સદલાખ્યનો અસ્ત સિતારો છે
ધામ ધા ધનસંપત્ત કયાં છે ? જેલ વિધિનો ન્યારો છે
એક ઉદરને કાજે આજે પ્રાણ પિડિત નોધારો છે
આ જગમાં સુખના સૌ સાથી દિવસ વાંકો અમારો છે
નાથ નિરંજન ભવદુખ ભંજન અમૃત સાચો કિનારો છે

મીનલ—(પથ્યમાં)

૧૯

દુઃખહરણુ વિધન સાહ્યક પ્રતિદિન
રહેમ કરો પ્રેમધન ત્રાતા દિનજનનો—દુઃખ૦
માયા ધન નહિ સાથ રાજ ચલિત સાજ
હૃદય રમણનાથ નિરધન ધન છે—દુઃખ૦

મેર-દિલારામ—નવી જૂની ઉસ્તાદ. ૨૦

બંકા બુલબુલનો પ્રાણ બચાવો રે હાં બચાવો
હાંરે પકડી દિલબરને ઠંડો બનાવો ઠંડો ચલાવો
મહારા બાલા જોખન લૂંટાય ચો મેર બચાવો
રે બચાવો રે બચાવો—બંકા૦

આ જોડી અમારી રંગીલી ન તોડો

શંખણીઓ જાવ ઘર જાવ જાવ જાવ
રિદ્ધિ ને સિદ્ધિ જેવી બે બાયડી !

છોડી નહિ ફર થાવ થાવ થાવ,
હાય ! સિતમ સિતમ !

સનમ સનમ!

બૂલમ બૂલમ ! હાય !

મીનલ-સુરમોહન

૨૧

સુતરને તાંતળે સ્વરાજ્યની સિદ્ધિ તમાર છે
 રૂડા આ રેડીઆથી તો અમારે બાદશાહી છે
 સ્વતંત્ર હિંદને રાખે શરીરે રંકના હાં.
 આપે તંદુરસ્તી તો અમારે બાદશાહી છે
 ગરીબી હો, ક્ષીરી હો, અખંડિત આત્મશ્રદ્ધા હો
 'અમૃત' આખર રહી કે અમારે બાદશાહી છે

 અંક ૩ બે.

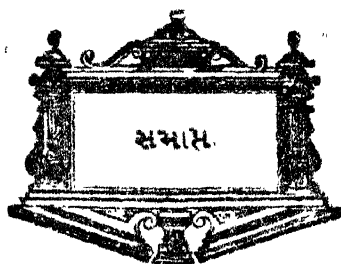
(નાય)

મોર-દિલારામ-સર્વે—

૨૨

હસતાં રમતાં સડોને ગમતાં હવે ગાઓ સુખારક બાદા
 છેવટ સાર—તો સૌ સાર, હવે કરીએ પ્રભુની યાદ,
 ગરબડ સરબડ સૌ થઈ ચુકી અને મઈ ગુજરી સૌ વાત,
 સુંદર નરનારીનો મળી ગયો હાય !
 ધુમધામની ગાઇએ હવે વધાઇ વધાઇ વધાઇ વધાઇ
 ભુલચુકની થઇ ગઇ છે સફાઈ સફાઈ સફાઈ સફાઈ,
 હવે જોલો સહુ વહે માતશ્વ.

સહુ રૂઝાંદ ખુદાનાં છે સહુમાં તુર ખુદાનું છે,
 અગર હો હિંદુ થા મુસ્લીમ, સહુ કુદરત ખુદાની છે,
 પઠો પુરાણ થા કુરાન, અવસ્તા બાઈબલ ઇન્જલ,
 સહુમાં તેજ છે સરખું, સહુ કુદરત ખુદાની છે.
 જપા મુખ રામ કે રહેમાન, અગર જરથોસ્ત કે ઇસુ,
 જૂદાં છે નામ એ તોપણ, સહુ કુદરત ખુદાની છે.
 પ્રભુ છે કાશી કાળામાં, મંદિરા ને મસ્જિદોમાં.
 હરિ હકતાણ એ અમૃત, સહુ કુદરત ખુદાની છે.

અસહકાર અને આપણી ફરજ,
અસહકાર માટે સાત્વિક વ્રતિની ખાસ જરૂર છે
એ સાત્વિક વ્રતિને પોષણ આપનાર

દુધ! સ્વચ્છ દુધ!

એવું સ્વચ્છ દુધ ગ્રાહકોને છુટક તેમજ જથાખંધ સં-
ભાળથી પૂરું પાડવું એ હમારો મુદ્રા લેખ છે. તે સાથે
બાસુદી, મલાઈ અને શીખંડ માટે અમારી દુકાન પ્રજામાં
જાણીતી તેમજ માનીતી છે બહાર ગામના ઓર્ડર પર ખાસ
ધ્યાન આપવામાં આવે છે. માટે એકવાર પધારી
ખાત્રી કરશોજી.

સુરત.
ગોપીપુરા બજાર }
}

શ્રી સ્નેહાધીન
છોટુભાઈ જીવણરામ
દુધવાલા.

શ્રી દેશી નાટક
સમાજ

બહાર ખાસર.

૬ પ્રીન્સેસ ધીએટરમ
સરત.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી દેશી નાટક સમાજનો મુકામ ત્યાં
હોય ત્યાંથી અથવા અમદાવાદ તથા ખડકમાં પ્રસિધ્ધ કર્તા પાસેથી
મળશે માટે જોએ માહેમને જોઈતાં હોય તેઓએ શેઠડી
કીમતથી મંગાવી લેગ. વેદ્યપ્રેમલ અમરા નોરપેક કાગળ
ગખવામાં આવશે નહીં. નવેના દરેક પુસ્તકો ચાર આનાની
કીમતે મળશે.

૧ સતિ મંચકતા

૧૯ શ્રી ભદ્રાચ

૨૭ કમલવતી

૨ મંગીનલીલાવતી

૨૦ મતી દ્રોપદી

૩૮ લંબાકુમારી

૩ પવિત્રલીલાવતી

૨૧ કપીવંસ

૩૯ ગુણગંધાવલી

૪ મતી પાર્વતી

૨૨ શ્રી મંત્રામી

૪૦ અભયસીલ

૫ અશ્વમતી

૨૩ જલીમ રલીયા

૪૧ કમલકા

૬ ગમ વિયોગ

૨૪ મદન મંજરી

૪૨ નગમીદગરેતા

૭ મ્યુનીસીપલ ક્ષ

૨૫ મતી પવિત્રી

૪૩ અગાધા

૮ ભોજ કાર

૨૬ અભયમીલ

૪૪ પ્રાણ મદાંમા

૯ મદનરથા

૨૭ ભગવદગીતા

૪૫ મન્ત્રીદાળીદામ

૧૦ હિમદેવી

૨૮ દૂલીન નાયક

૪૬ ગાજ રતન

૧૧ વીણા-ગેલી

૨૯ મતી કમયંતી

૪૭ પ્રદાદવિજય

૧૨ વીર યત્રીજય

૩૦ મતી કલોચના

૪૮ રાગ-પાંભા

૧૩ મદન મંજરી

૩૧ કેશર પ્રીતોર

૪૯ જાળા-અ-વંદા

૧૪ હિમલબાજ

૩૨ ભદ્રાચ

૫૦ કોવ પાંભા-ર

૧૫ મોહીનીચંદ

૩૩ નવરાત્રગણ

૫૧ લલીનગીયા

૧૬ વીજય કુમાર

૩૪ ગિર્વંશી

૫૨ મોહન વીજય

૧૭ ગીતા સંદની

૩૫ રેડ કન્યા

૫૩ દેવીદેવલતી

૧૮ મતી સીના

૩૬ પવિત્ર લક્ષ્મી

૫૪ મહા-અશોક

